

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785-אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יונתן אברהם

התובעות

1. אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ

AMERICAN SOCIETY OF COMPOSERS AUTHORS AND PUBLISHERS. 2

(חברה זרה מארה"ב)

ע"י ב"כ עוה"ד גליקסון גבריאל ואח'

נ ג ד

הנתבעים

1. מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ

2. אולמי ענבל בע"מ

3. עינבל אירועים בע"מ

4. אסתר שמעוני אברהם

5. יריב שמעוני

ע"י ב"כ עו"ד יהודה אלייה

1

פסק דין

2

3 עסקינן בתובענה שעניינה בהפרת זכויות יוצרים באולם אירועים "ענבל" באזור התעשייה שבעיר
4 טבריה. התובעות עתרו בתביעתן למתן צו מניעה קבוע המורה לנתבעים להימנע מלהפר זכויות
5 יוצרים, וכן עתרו למתן פיצוי כספי, הכל כפי שיפורט להלן.

6

7

הצדדים לתובענה:

8

9 1. התובעת 1 הינה חברה בע"מ העוסקת בניהול ובאכיפת זכויות יוצרים של חבריה הכוללים
10 קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל וכן של יוצרים מהעולם (תיקרא להלן:
11 "אקו"ם").

12

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1   2. התובעת 2 הינה אגודה רשומה בארצות הברית, העוסקת בניהול ובאכיפה של זכויות היוצרים
- 2   של חברה הכוללים קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה של יוצרים מן העולם (תיקרא
- 3   להלן: "האגודה").
- 4
- 5   אקו"ם והאגודה ייקראו בפסק דין זה ביחד – "התובעות".
- 6
- 7   3. הנתבעות 1-3 (על פי הנטען התובענה) הינן חברות בע"מ אשר לפי התביעה הפעילו ו/או
- 8   מפעילות בתקופות שונות ביחד ו/או לחוד אולם אירועים בשם "ענבל" באזור התעשייה טבריה.
- 9
- 10   4. הנתבעים 4-5 (על פי הנטען בתובענה) הינם, לפי התביעה, הבעלים ו/או המנהלים ו/או
- 11   המפעילים של האולם הנ"ל.
- 12
- 13   הנתבעים 1-5 יחד ייקראו להלן ביחד: "הנתבעים".
- 14
- 15   **העובדות העולות מכתב התביעה:**
- 16   5. התובעות הינן בעלות זכויות היוצרים ביצירות שנוצרו על ידי היוצרים החברים בהן. זכויות
- 17   היוצרים ביצירות הנ"ל (להלן: "היצירות המוגנות") הועברו אל התובעות על ידי כל אחד
- 18   מחבריהן.
- 19
- 20   6. אקו"ם הוסמכה לאכוף את זכויות היוצרים חברי האגודה מכוח הסכם הדדי שהיא כרתה עם
- 21   האגודה. בהתאם להסכם הנ"ל התחייבה אקו"ם לנהל את זכויות חברי האגודה ולאוכפן, בדיוק
- 22   כפי שעושה בנוגע לזכויות חבריה היוצרים.
- 23
- 24   7. פעילותה של אקו"ם מבוקרת על ידי הרשות להגבלים עיסקיים, והיא פועלת בהסדר כובל
- 25   מאושר בתנאים (כפי שפורטו בעמדת הממונה על הגבלים עיסקיים) בהתאם לפסק הדין של
- 26   בית הדין להגבלים עיסקיים (להלן: "בית הדין") מיום 2.6.11.
- 27
- 28
- 29   8. עובר ליום 2.6.11 פעלה אקו"ם בהתאם להיתר זמני שניתן לה על ידי בית הדין, על פי תנאים
- 30   שאישר בית הדין ביום 28.12.04. תנאים אלו תוקנו ביום 24.2.09 והוארכו כל פעם בשנה נוספת.
- 31

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 27785-09-15 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

9. בשנת 2007 פנתה אקו"ם אל הנתבעים על מנת שישדירו רישיון לשימוש ביצירות המוגנות מהרפרטואר שלה באולם האירועים "ענבל" (להלן: "האולם"). אקו"ם אף שלחה לנתבעים באותה השנה מספר מכתבים בעניין, ברם פניותיה אלו העלו חרס.
10. לטענת אקו"ם היא המשיכה ופנתה אל הנתבעים בעניין הנ"ל, הן באמצעות שיחות טלפוניות, הן באמצעות פגישות, והן באמצעות מכתבים אותם צרפה לתביעתה. לטענתה, במכתב התשובה של הנתבעים מיום 28.7.09, נאמר לה בין היתר, כי: "**החברה תעמוד בהתחייבויותיה**". חרף זאת, רישיון כנדרש לא הוסדר. אקו"ם פנתה אל הנתבעים בפעם נוספת להסדרת הרישיון (ביום 19.4.10), ברם גם פניה זו העלתה חרס.
11. ביום 12.1.11 ביקר מפקח מטעמה של אקו"ם בחצרי הנתבעים. המפקח הקליט באולם את היצירות שבוצעו שפומבי והעביר אל אקו"ם את ממצאי החקירה. ממצאי החקירה העלו, כי חלק מהיצירות שנוגנו בעת ביקור המפקח, הינן יצירות מוגנות של התובעות.
12. ביום 15.6.11 פנתה אקו"ם אל הנתבעים בפעם נוספת. בפנייתה זו הבהירה אקו"ם לנתבעים, כי יש בידה ראיות להפרת זכויות יוצרים, וכי בכוונתה לאסוף ראיות נוספות. במסגרת פניה זו ניתנה לנתבעים האפשרות להסדיר את הרישיון. עם זאת, אף פניה זו העלתה חרס, ובמכתב מיום 16.6.11, השיבו לה הנתבעים, כי החברה שברשותם אינה פועלת זה מספר שנים.
13. ביום 18.9.11 ביקר המפקח מטעם אקו"ם בפעם נוספת באולם. אף בביקור זה עלה, כי חלק מהיצירות שנוגנו, הינן יצירות מוגנות של התובעות. ביום 29.1.12 פנתה אקו"ם בפעם נוספת אל הנתבעים ואפשרה להם להסדיר את הרישיון לשימוש ביצירות המוגנות, ברם אף מכתב זה העלה חרס.
14. ביום 24.7.13 ביקר המפקח בפעם נוספת בחצרי הנתבעים והקליט יצירות. אף בביקור זה עלה, כי חלק מהיצירות שנוגנו בעת ביקור המפקח באולם, הינן יצירות מוגנות של התובעות. אקו"ם צרפה לתביעתה רשימה מפורטת של כל היצירות שנוגנו בביקוריו הנ"ל של המפקח.
15. ביום 18.6.14 וביום 28.1.15 פנתה אקו"ם אל הנתבעים על מנת שישדירו את הרישיון, ברם אף ניסיונות אלו לא צלחו. בעקבות זאת הוגשה התביעה דנן.

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785-09 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

טענות התובעות:

1

2

3 16. לטענת התובעות ביצוע פומבי של יצירות מוגנות מהרפרטואר שלהן, בלא הסדרת רישיון,
4 מהווה הפרת זכות יוצרים, עשיית עושר ולא במשפט, ואף עלול להוות עבירה פלילית. לטענתן,
5 מהאמור לעיל עולה כי הנתבעים ידעו על ההפרה המאסיבית והבוטה של זכויותיהן, כן ידעו על
6 חובת התשלום והסדרת הרישיון, וחרף זאת לא הסדירו רישיון כדין.

7

8 17. לטענתן, לאור מועד ההפרות, הרי שהדין החל ביחס לתובענה דנן הינו חוק זכות יוצרים,
9 תשס"ח-2007. לטענתן, כמפורט בנספחי התביעה ביצעו הנתבעים לפחות 23 הפרות של זכויות
10 יוצרים. כמו כן, מאחר וכל יצירה שהזכויות בה הופרו, נוצרו על ידי יוצרים בזמנים שונים, והן
11 בעלות ערך כלכלי עצמאי ונפרד, הרי שיש לפסוק בגין כל הפרה פיצוי בנפרד.

12

13 18. לטענת התובעות, הן זכאיות לסעדים הקבועים בחוק שימנעו את המשך ההפרה, וכן לפיצויים
14 הן מכוח הוראות החוק והן מחמת הנוקים שנגרמו להן בפועל.

15

16 19. לאור האמור לעיל, עתרו התובעות למתן צו מניעה קבוע המורה לנתבעים להימנע מלעשות
17 שימוש ביצירות המוגנות ומלהפר את זכויות היוצרים. כן עתרו התובעות להורות לנתבעים
18 להגיש דוח מאומת ומאושר על ידי רו"ח ובו יפורטו מספר האירועים שהתקיימו באולם,
19 ההכנסות מכל אחד מהאירועים הנ"ל, ביחס לשנים 2008-2015, כאשר בית המשפט יחייב את
20 הנתבעים לשלם להן פיצויים (בדמות תמלוגים בהעדר הסדרת הרישיון) בהתאם לדו"ח זה.

21

22 20. לחלופין עתרו התובעות, כי הנתבעים ישלמו להן פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק בסך
23 של 300,000 ₪. לטענתן המדובר הוא לכל הפחות בשלוש מסכתות שונות של הפרות זכויות
24 יוצרים, ובגין כל מסכת אחת זכאיות התובעות לפיצוי סטטוטורי בשיעור מקסימלי בסך של
25 100,000 ₪ ובסך הכל סך של 300,000 ₪. לטענתן, לאור העובדה כי הנתבעים ידעו על ההפרות
26 בעקבות הפניות הרבות אליהם, ולאור העובדה שהופרו יצירות של גופים שונים, הרי שיש
27 לפסוק במקרה דנן פיצויים בשיעור גבוה ומרתיע.

28

29

טענות הנתבעים:

30 21. לטענת הנתבעות 1-2, ו-4 יש לסלק את התביעה כנגדן מחמת ה**עדר עילה**. לטענתן, הן לא היו
31 פעילות בתקופה הרלוונטית, ומשכך התובעות לא יכולות לטעון כלפיהן כי הן עוולו כלפיה
32 התובעות או הפרו חובה כלשהי. לטענתן - הנתבעת 1 נוסדה בשנת 2002 וחדלה לפעול בחודש

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ינואר 2003. הנתבעת 2 נוסדה בשנת 2001 וחדלה לפעול ביום 30.8.06. כמו כן הנתבעת 4 היתה
2 אמנם בעלת מניות בנתבעות הנ"ל, ברם נתבעות אלו כאמור חדלו לפעול במועדים הנ"ל.
3
- 4 22. כן טענו נתבעות אלו לסילוק התביעה כנגדם על הסף מחמת **חוסר יריבות**. לטענתן, כעולה מכתב
5 התביעה, הרי שהנזק נגרם עקב מעשים ו/או מחדלים שבוצעו לכאורה בין השנים 2007-2015.
6 לטענתן הן כלל לא פעלו בתקופה הנ"ל, והאולם לא הופעל על ידן. לפיכך אין כל יריבות בינן
7 לבין התובעות. לטענתן, ככל שניתנו השירותים נשוא התביעה הרי שהם ניתנו לנתבעת 3.
8 נתבעות 1,2,4 אף עתרו לסילוק התביעה גם מחמת היותה **טורדנית וקנטרנית**.
9
- 10 23. לחלופין טענו נתבעות 1-2 ו-4, כי גם אם בית המשפט ימצא, כי ישנה יריבות בינן לבין התובעות,
11 הרי שהן מצטרפות לטענות ההגנה של הנתבעים 3 ו-5.
12
- 13 24. הנתבע 5 טען, כי מקימיו של תאגיד בע"מ אחראים באופן מוגבל לחובותיו של התאגיד. לטענתו,
14 אחריותו של בעל מניות בחברה מוגבלת לשלם לחברה את הסכומים שהתחייב בעבור רכישת
15 מניותיה, בעת הקצאת המניות מהחברה אליו. לטענתו גם כאשר מדובר בתאגיד ללא הגבלת
16 אחריות מצד חבריו עיקרון האישיות המשפטית הנפרדת קיים, ומשכך אין כל יריבות בינו לבין
17 התובעות. לטענת הנתבע 5 הוא אך שימש כבעל מניות בנתבעת 3.
18
- 19 25. עוד טען הנתבע 5, כי השירותים נשוא התביעה ניתנו לנתבעת 3. לפיכך יש לסלק כנגדו את
20 התביעה בשל העדר עילה, העדר יריבות ובשל היותה טורדנית וקנטרנית. לחלופין טען, כי ככל
21 שיידחו טענותיו, הרי שהינו מצטרף לטענות ההגנה של הנתבעת 3.
22
- 23 26. בכתב ההגנה טענו כל הנתבעים, כי התובעות **השתהו** בהגשת התובענה (משנת 2007-2015),
24 ומשכך יש לדחותה.
25
- 26 27. לגופו של עניין נטען, כי הנתבעת 3 אשר פעלה בין השנים 2007-2016 היא בלבד הפעילה את
27 האולם. הוכחש, כי הנתבעים 4-5 היו הבעלים ו/או המנהלים ו/או המפעילים של האולם. נטען,
28 כי רק נתבע 5 היה ושימש בעלי מניות בנתבעת 3 והיא זו כאמור שהפעילה את האולם.
29
- 30 28. בכתב ההגנה אישרה הנתבעת 3, כי אקו"ם פנתה אליה כדי להסדיר את הרישיון לשימוש
31 ביצירות מוגנות מהרפרטואר של התובעות. לטענתה של נתבעת 3, נציג מטעמה אכן נפגש גם

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נציג אקו"ם, לשם סיכום נהלי עבודה ברם הופתע לגלות, כי הוא נדרש להפקיד סך של 5,000
2 ₪ במזומן בגין כך, דבר שלא היה מקובל על נציג הנתבעת 3.
3 לטענת הנתבעת 3 היא הציעה לתובעות לחלופין שיק ביטחון ו/או שטר חוב, אך נציג אקו"ם
4 סרב לכך ועניין זה לא פורט בכתב התביעה.
5
6 29. לטענת הנתבעת 3, התובעות ניסחו חוזה דרקוני הכולל תנאים קיצוניים וחד צדדים. התובעות
7 שלחו את ההסכם לנתבעים תוך איום, כי מי שלא יראה לנכון לחתום עליו כפי שהוא, לא יקבל
8 רישיון להשמעת מוסיקה.
9
10 30. לטענת הנתבעת 3 פעולת התובעות הנ"ל הינה פסולה משום היותה פעולה של גוף מונופוליסטי,
11 המנסה לנצל את המונופולין שלו לצרכים בלתי הוגנים, ללא כל התחשבות בצרכי משתמשים
12 מסוימים ובצרכי הציבור כולו. לטענתה, התובעות ניסו לכפות על הנתבעים לקבל את
13 רצונותיהן ללא כל מו"מ וללא כל דיון באשר לחוקיות הדרישות. לטענתה של הנתבעת 3,
14 התובעות מנסות לרמוס ברגל גסה את זכויותיהם של הנתבעים ולאיים בחיסול עסקיהם.
15
16 31. הנתבעים טענו, כי בעבר אולמי השמחות סיפקו את כלל השירותים שניתנו לבעל השמחה- מזון,
17 מערכת הגברה, מקום, ולעיתים אף את המוסיקה עצמה. כיום, מדובר במצב שונה, באשר
18 מרבית האולמות אחראים למקום האירוע בלבד, וחברה אחרת מספקת למזמין לפי בחירתו
19 מוסיקה, חברה אחרת שירותי קייטרינג וחברה אחרת הגברה. משכך אין להשית על הנתבעים
20 את החיוב, אלא על בעל האירוע ו/או על התקליטן.
21
22 32. לחילופין טענה הנתבעת 3, כי גם אם התביעה תתקבל, הרי שעליה לשלם אך את החלק היחסי
23 מהסכום שהינו 60 ₪ לאירוע (1/3 מסך של 180 ₪), באשר הסכום הנתבע כולל גם סכומים
24 שהגורמים הנ"ל (תקליטן, בעל האירוע) היו אמורים לשלם.
25
26 33. בכתב ההגנה הוכחש נספח 13 לכתב התביעה – שהינו מכתב תשובה מיום 28.7.09 שנשלח
27 לכאורה לאקו"ם. נטען, כי הנתבעים 1 ו-4 אינם מכירים את נספח זה, וביחס לנתבעת 3 נטען,
28 כי מסמך זה אינו יכול לחייב אותה באשר הוא אינו חתום על ידי מי מטעמה.
29
30 34. באשר לראיות שנטען כי המפקח מפקח מטעם אקו"ם גבה נטען, כי מעולם לא הוצגו בפני
31 הנתבעת 3 ראיות אלו, וכי כאשר הנתבעים ביקשו מהתובעות זאת הן נמנעו מכך. לטענתה, אם
32 הדבר היה נעשה, היתה הנתבעת 3 גובה מבעל האירוע ו/או התקליטן את החיוב. אלא שהיא
33 לא עשתה כן באשר התובעות השתהו בהגשת תביעתן, ומשכך אין להן להלין אלא על עצמן.

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה
בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

כתב תשובה:

- 1
- 2 35. בכתב התשובה טענו התובעות, כי על פי ההלכה, מחיקה על הסף תיעשה במקרים נדירים ביותר
- 3 ואין מקרה זה נמנה עליהם. כן טענו כי היה על הנתבעים להגיש בקשה נפרדת בעניין בצירוף
- 4 תצהיר התומך בה.
- 5
- 6 36. באשר לטענה, כי הנתבעות 1-2 הינן חברות שאינן פעילות השיבו התובעות, כי בחינה של נסחי
- 7 רשם החברות שצורפו לכתב ההגנה מעידה, כי מדובר בחברות שעדיין פעילות. לטענתן, גם
- 8 מהנספחים שצורפו לתביעתן (נספחים 13 ו-17) עולה, כי החברות היו פעילות ולמצער היו
- 9 פעילות במועדי ההפרה. לטענתן יש בידן ראיות, כי הנתבעת 4 היתה הבעלים ו/או מנהלים של
- 10 אולם אירועים בזמנים הרלוונטיים, והיא עשתה זאת בין היתר על ידי הנתבעת 2. לפיכך, אין
- 11 כל בסיס לטענה כי יש למחוק נתבעות 1-2 ו-4 מכתב התביעה.
- 12
- 13 37. לטענתן, הנתבעים הם אלו שאחראים באופן אישי להפרות נשוא התובענה. אחריותם של בעלי
- 14 אולמות להפרת זכויות יוצרים במקום שלא דאגו להסיר רישיון לביצוע פומבי של יצירות
- 15 הוכרה בפסקי דין רבים. לטענתם, הניסיון להפוך את התקליטן ו/או מזמין האירוע כאחראי
- 16 להפרת זכות יוצרים מלמדת על חוסר הבנה של המטריה המשפטית, היתממות, עצימת עיניים
- 17 והתרשלות. לטענתן, אחריות הנתבעים מוטלת עליהם מכוח לשון הברורה של סעיף 49 לחוק
- 18 זכויות יוצרים.
- 19
- 20 38. לטענתן, עוד בימי חוק זכויות יוצרים 1911 פירשו בתי המשפט את הוראות החוק כמקימות
- 21 לבעלי אולמות זכות אחריות ישירה להפרת זכות יוצרים, לאור הרשאה להשמעת מוסיקה
- 22 בחצריהם. לטענתן, החוק החדש בעניין זכויות יוצרים חידד עוד יותר עניין זה וקבע, כי אולם
- 23 שמחה הוא מקום בידור ציבורי המחיל על בעלי אחריות להפרה במקום שלא הוסדר הרישיון.
- 24
- 25 39. התובעות הפנו לרע"א 2991/07 אקו"ם נ' קפוצ'ין עסקי מזון, בו נפסק כי בעל / מנהל התאגיד
- 26 חב באחריות בגין הפרות של התאגיד שבבעלותו משהוכח כי הדבר נעשה לשם תועלתו הפרטית
- 27 (שאינה חייבת להיות בהכרח הכנסה כספית). לטענתן, הנתבעים כבעלי מניות בחברה
- 28 וכמנהלים בפועל באולם אחראים לנעשה בו.
- 29
- 30 40. לטענתן הנתבעים אינם יכולים ליהנות מהגנה הקבועה בסעיף 49 לחוק הניתנת "למי שלא ידע
- 31 ולא היה עליו לדעת שהביצוע מהווה הפרה", באשר הנתבעים הודו בכתב הגנתם, כי הם ניהלו

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 מו"מ עם אקו"ם, קרי ידעו גם ידעו על חובתם להסדיר רישיון. כמו כן אקו"ם פנתה אליהם
2 פעמים רבות, ובין הצדדים נערכו שיחות טלפוניות ופגישות רבות.
3
4 41. באשר לטענה כי הסכם האולמות הינו הסכם דרקוני טענו התובעות, כי מדובר בהסכם שעליו
5 חתמו ארגון בעלי האולמות ואקו"ם בשנת 2006, והוא מהווה פורמט הסכמי לפיו מתנהל כל
6 השוק. הנתבעות הפנו בעניין זה לע"א 8456/09 אקו"ם נ' האיגוד המקצועי לתקליטנים. לטענתן
7 כל צד המעוניין להסדיר רישיון לשימוש ביצירות מוגנות יכול לעשות זאת גם ללא פניה
8 מוקדמת, וזאת דרך האינטרנט או שיחה טלפונית, אולם האחריות להפרת זכויות היוצרים היה
9 ולא מוסדר רישיון שכזה מוטלת על בעל האולם.

10
11 42. באשר לטענת השיהוי נטען כי מדובר בטענה תמוהה. התובעות טענו, כי התובענה נובעת בין
12 היתר ממעשים שנעשו בשנת 2008. כמו כן סעדים בתביעה דנן אינם סעדים מן היושר, אלא הם
13 קבועים בחוק זכות יוצרים ומשכך אין כל נפקות לטענה. כמו כן נטען, כי התובעות לא ויתרו
14 על זכות התביעה ופנו אין ספור אל הנתבעים. כמו כן טענו כי עסקינן בזכות קניינית ומשכך לא
15 ניתן לייחס לתובעות שיהוי ו/או ויתור מן הסוג הנדרש.

16
17

הראיות:

18 43. מטעם התובעות הוגש תצהירו של מר צחי ברהום –עובד במחלקת שידור של חברת אקו"ם
19 (סומן ת/1). בתצהירו הצהיר הנ"ל, כי הוא זיהה את היצירות שהוקלטו על ידי החוקר הפרטי.
20 כמו כן הוגש תצהירו של מר שלמה קוק (סומן ת/2), שאף הוא הצהיר על זיהוי היצירות
21 שהוקלטו על ידי החוקר מטעם אקו"ם. כן הוגש תצהירו של מר שמואל שחף –חוקר פרטי
22 המספק מידע לחברת אקו"ם (סומן ת/3). כמו כן הוגש תצהירו של מר רו שירזיאן – מנהל
23 מחלקת אולמות באקו"ם (סומן ת/4). עוד הוגשו מטעם התובעות - פרסומים מתוך דף
24 הפייסבוק של מר יריב שמעוני הנתבע 5 (סומן ת/5).

25

26 44. מטעם הנתבע 5 הוגש אך תצהירו של הנתבע 5 (סומן נ/1). תצהירה של הנתבעת 4 נמשך מתיק
27 בית המשפט (ראו פרוטי' מיום 14.11.18, בעמ' 17 שורות 34-33).

28
29

דיון והכרעה:

30 45. בטרם אפנה להכרעה בגופה של התביעה, אני רואה לנכון לדון תחילה בטענות המקדמיות
31 שהעלו הנתבעים.

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 46. כאמור, בכתב הגנתם טענו הנתבעים 1-2, 4-5 כי יש לסלק כנגדם את התביעה על הסף מחמת
2 העדר עילה, העדר יריבות ומחמת היותה של התביעה טורדנית וקנטרנית.
3
4 47. אתחיל בטענות של הנתבעות 1-2 ו-4. לטענתן של נתבעות אלו הן לא פעלו בתקופה הרלוונטית
5 נשוא כתב התביעה (2008-2015). לטענתן, נתבעת 1 הינה חברה שנוסדה בשנת 2002 וחדלה
6 לפעול בחודש 1/2003. כמו כן הנתבעת 2 הינה חברה אשר נוסדה בשנת 2001, חדלה לפעול ביום
7 30.8.06. כמו כן לגבי הנתבעת 4 נטען, כי נתבעת זו היתה אמנם בעלת מניות בנתבעות 1-2 הנ"ל,
8 אשר כאמור חדלו לפעול עובר לתקופה הרלוונטית לכתב התביעה. משכך טענו נתבעות אלו, כי
9 יש לדחות את התביעה כנגדן מחמת העדר עילה ומחמת העדר יריבות.
10 לשם תמיכה בטענותיהם הנ"ל צרפו הנתבעות הנ"ל לכתב ההגנה, וכן לתצהירו של מר יריב
11 שמעוני (הנתבע מס' 5) תמצית רישום של רשם החברות בעניין נתבעות 1-3.
12
13 48. לאחר עיון בטענות הנתבעות ובמסמכים שצורפו על ידם סבורני, כי יש לדחות את טענות
14 הנתבעות 1-2 ו-4 הנ"ל, ולהלן נימוקיי בעניין.
15
16 49. עיון בתמצית רישום של רשם החברות שצורפו על ידי נתבעות אלו מעלה, כי הנתבעות 1-2
17 מוגדרות כחברות "פעילות", קרי הן אישויות משפטיות קיימות. מעבר למסמכים הנ"ל, לא
18 צרפו הנתבעות כל ראיה אחרת היכולה להעיד, כי הן לא היו פעילות בתקופת המחלוקת נשוא
19 כתב התביעה. הנתבעות יכלו לעשות כן בכמה דרכים ובין היתר, על ידי צירוף של דוחות כספיים
20 של אותן חברות נתבעות, צירוף של דוחות מאזני בוחן ואף על ידי דוחות כוח אדם שמעידים על
21 מצבת כוח האדם של הנתבעות החברות הנ"ל. לא למותר להעיר, כי מטעמן של הנתבעות אף
22 לא זומן כל עד רלוונטי בעניין לדוגמא - רואה חשבון מטעמן על מנת לאשר את טענתן לעניין
23 חוסר הפעילות בתקופה הרלוונטית לכתב התביעה.
24 באשר לנתבעת 4 נטען, כי יש לסלק את התביעה כנגדה היות והייתה בעלת מניות בנתבעות
25 1-2, אשר כאמור חדלו מלפעול. עם זאת, עת קבעתי כי לא הוכח שנתבעות 1-2 חדלו מלפעול,
26 אזי יש לדחות את הטענה לסילוק על הסף אף ביחס לנתבעת 4.
27
28 לאור האמור לעיל, אני דוחה את טענת הנתבעות 1-2 ו-4 לסילוק על הסף מחמת חוסר עילה
29 ויריבות.
30
31 50. באשר לנתבע 5. אף נתבע זה טען בכתב הגנתו כי יש לסלק את התביעה כנגדו על הסף מחמת
32 העדר עילה, העדר יריבות. בכתב ההגנה נטען, כי הנתבעת 3 (ענבל אירועים בע"מ) היא זו בלבד

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה
בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 אשר הפעילה את האולם. הנתבע 5 טען, כי אחריותו כבעל מניות בנתבעת 3 הינה מוגבלת לשלם
2 לחברה את הסכומים שהתחייב לשלם בעבור רכישת מניותיה בעת הקצאת מניות מהחברה
3 אליו. לטענתו, אין לצד ג' כל זכות תביעה כנגד בעלי המניות. לטענתו השירותים כלל לא ניתנו
4 לו, אלא לנתבעת 3. לפיכך טען נתבע זה, כי יש לסלק התביעה על הסף כנגדו מחמת חוסר יריבות
5 והעדר עילה.
6
7 51. בסיכומיו זנח הנתבע 5 זנח את הטענות בקשר לסילוק התביעה מחמת העדר עילה ויריבות וכן
8 זנח את הטענות שעניינן ב"עיקרון הגבלת האחריות". נתבע 5 טען בסיכומיו, כי הוא אינו פעיל,
9 נמצא במצב כלכלי קשה, אב לילדה עם נכות 100% לצמיתות וכי הוא חידש את ההליכים של
10 פשיטת הרגל שלו בשל המצב אליו נקלע לאור ניהלו הנתבעת 3 (ראו סעיף 2(ד) לסיכומים).
11
12 52. בהקשר זה אציין, כי דין טענה שנטענה בכתב הטענות אך לא הועלתה בסיכומים – אם בשל
13 שגגה או במכוון – כדין טענה שזנחה, ובית המשפט לא ישעה לה (ראו למשל – ע"א 3250/02
14 **וינצלברג נ' ש.א. דיזל פרטס בע"מ** (פורסם בנבו), [7.7.2005]). בנוסף, טענות הנתבע 5 הנ"ל
15 בדבר מצבה הבריאותי של ילדתו נטענו לראשונה בסיכומים, וכלל לא אוזכרו בתצהירו. ההלכה
16 בדבר הרחבת חזית בסיכומים אף היא ידועה, ולפיה, אין להתיר הרחבת חזית שכזו.
17
18 53. בנוגע לטענות הנתבע 5 בדבר הליכי פשיטת הרגל, הרי שבאת כוחו של הנתבע 5 בהליך פשיטת
19 הרגל (עו"ד אדל דדון) אמנם התייצבה לדיון בתיק דנן ביום 14.11.18, ובמעמד התייצבותה
20 כאמור הצהירה לפרוטוקול, כי כנגד הנתבע 5 טרם ניתן צו כינוס נכסים. עם זאת, מהמועד
21 הנ"ל ועד לכתיבת שורות אלו לא טרח הנתבע 5 לעדכן את בית המשפט בדבר מצבו המשפטי
22 בהליכים הללו, ללא כל הסבר בעניין. בסיכומיו ציין הנתבע 5, כי הוא: "**חידש** את ההליכים
23 של פשיטת הרגל", יחד עם זאת לא הוצגו בפני כל ראיות לעניין אותו חידוש נטען.
24 משכך גם טענות אלו נדחות באשר המדובר בטענות שלא הוכחו.
25
26 54. בכתב הגנתם טענו הנתבעים הנ"ל כולם (1-2, 4-5) כי מדובר בתביעה טורדנית וקנטרנית (ראו
27 סעיפים 14 ו- 20 לכתב ההגנה). המדובר בטענה שככל לא פורטה ובוססה, אף לא בסיכומים.
28 משכך אני דוחה אותה.
29
30 מכאן לטענת השיהוי שהעלו הנתבעים.
31
32
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

שיהוי :

- 1
- 2 55. עוד טענו הנתבעים בכתב הגנתם, כי התובעות **השתהו** בהגשת תביעתם (משנת 2007-2015)
- 3 ומשכך יש לדחות את תביעתם. לטענתם, לו היו התובעות פועלות בזמן היו הנתבעים יכולים
- 4 לגבות את הסכומים מבעל האירוע ו/או התקליטן, ובכך להיפרע בזמן אמת.
- 5
- 6 56. גם טענה זו יש לטעמי לדחות.
- 7
- 8 57. על פי הפסיקה על הטוען לשיהוי להוכיח, כי התובע נהג כמי שזנח את זכות התביעה העומדת
- 9 לו, או כי הנתבע הסתמך על התנהגותו של התובע ושינה את מצבו לרעה (ראו ע"א 69/84 **אתל**
- 10 **שפר נ' תדע בונה**, מ(2) 645 (1986)). עוד נקבע בפסיקה, כי איחור בהגשת תביעה, כשלעצמו,
- 11 אינו מעיד על ויתור או מחילה על זכות התביעה. קיימת דרישה לקיום מצג ברור מצד התובע
- 12 על אודות ויתור או מחילה מצדו על זכות התביעה, כאשר טענה מסוג זה מחייבת רמת הוכחה
- 13 נכבדה על ידי הטוען לה (ראו לעניין זה למשל ע"א 2919/07 **מדינת ישראל נ' גיא – ליפל**
- 14 (19.9.10), וכן רע"א 187/05 נסייר נ' עיריית נצרת עילית (20.6.10)).
- 15
- 16 58. ההלכות שנקבעו בעניין השיהוי חלות ביתר שאת כאשר מדובר בהגנה על זכות קניינית. נקבע,
- 17 כי לעיתים רחוקות יסיק בית המשפט כי אדם ויתר על זכותו הקניינית בנכס בעל שווי ממשי
- 18 בשל כך שהשתהה בהגשת תביעה לשם מימושה (ראו גם ע"א 5574/09 **הזימה נ' קק"ל**
- 19 (16.11.11)). בענייננו אין חולק כי מדובר בזכות קניינית.
- 20
- 21 59. בחינת האמור לעיל מובילני למסקנה, כי יש לדחות את טענת השיהוי. הנתבעים לא טענו
- 22 ובוודאי שאף שלא הוכיחו כי התובעות התנהגו כמי שזנחו את תביעתם. יתרה מכך, הנתבעים
- 23 אישרו בכתב הגנתם, כי אקו"ם פנתה אליהן וכי נציג הנתבעת 3 נפגש עימם בעניין זה, כך
- 24 שהנתבעות אישרו למעשה שהתובעות לא זנחו את זכות התביעה העומדת להם. משכך, לא
- 25 יכולה לעמוד לנתבעים הטענה כי הם הסתמכות על התנהגות זו של התובעות (זניחת התביעה),
- 26 ושינו את מצבם לרעה.
- 27
- 28 60. לסיכום – אני דוחה את כל הטענות המקדמיות של הנתבעים (העדר עילה, יריבות, היותה של
- 29 התביעה טורדנית וקנטרנית וכן סילוקה של התביעה מחמת שיהוי שבהגשתה).
- 30
- 31 61. אציין, כי בכך לא תם העניין, באשר על התובעות מוטל הנטל להוכיח את תביעתן, ובכלל זה
- 32 ביחס לזיקה הנטענת ביחס לכל אחד מהנתבעים שנתבעו. התובעות צרפו את נתבעות 1-3 לכתב
- 33 התביעה משום שעל פי טענתן המדובר הוא בחברות שונות אשר **הפעילו ו/או היו מפעילות**

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785-09 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בתקופות שונות ביחד ולחוד את האולם. כמו כן לכתב התביעה צורפו הנתבעים 4-5 מאחר ועל
2 פי הנטען, היו אלו הבעלים /או המנהלים /או המפעילים של האולם, וככאלה (וגם כבעלי
3 מניות בחברה ראו סעיף 7 לכתב התשובה) אחראים באופן אישי למעשה ההפרה.
4
5 62. הנתבעים מנגד (למעט הנתבעת 3) כאמור הכחישו את מעורבותם הנתבעת הנ"ל. בכתב ההגנה
6 אושר, כי רק הנתבעת 3 הפעילה את האולם בתקופה הרלוונטית (ראו סעיף 24 לכתב ההגנה).
7 זה המקום לציין, כי לגבי נתבעת זו נטען, כי היא אינה פעילה עוד (וכי היא חדלה מלפעול בחודש
8 1/2016), אלא שגם טענה זו אינה מקבלת.
9 ראשית, כעולה מתמצית רישום (רשם החברות) שצורפה על ידי הנתבעים עולה כי נתבעת זו
10 עדיין פעילה. שנית, אמנם אך בנוגע לנתבעת זו צרפו הנתבעים מסמך החתום על ידי רואה
11 חשבון ובו שכותרתו: "אישור בדבר פעילות החברה" ובו צוין, כי הנתבעת 3 היתה פעילה מיום
12 1.9.06 ועד ליום 31.1.16. יחד עם זאת אישור זה אינו מלמד, כי הנתבעת 3 אינה פעילה יותר
13 ממועד 2/2016 ואילך, אלא אך, כי היתה פעילה בין המועדים הנ"ל.
14
15 63. לפיכך לגבי נתבעת 3 אין מחלוקת כי היא הפעילה את האולם בתקופה הרלוונטית.
16
17 64. באשר ליתר הנתבעים אציין, כי טענות התובעות אודות הזיקה הנתבעת של כל אחד מהנתבעים
18 אלו (1-2, 4-5) הוכחו בפניי.
19
20 65. אתחיל דווקא בנתבעים 4-5: לגבי נתבעים אלו הפנתה אקו"ם לתצהירו של מר שמואל שחף
21 (אותו חוקר שנשלח מטעם אקו"ם לבצע חקירה באולם). מתצהירו של הנ"ל עולה, כי ביום
22 6.3.11 הוא התקשר לאולם בשעות הערב למספר הטלפון 04-6734888 ושוחח עם הנתבע 5.
23 במסגרת שיחה טלפונית זו הודה הנתבע 5, כי הוא מנהל את האולם ביחד עם אמו – הנתבעת
24 מס' 4 (ראו סעיף 3 לת/3). מר שחף הנ"ל צרף לתצהירו את תקליטור השיחה הנ"ל, ולאחר
25 שהאזנתי לו מצאתי, כי אכן עולה ממנו, כי הנתבע 5 אישר, כי הוא ואמו (הנתבעת 4) מנהלים
26 את האולם.
27 לא למותר להעיר, כי הנתבעים כלל לא ניסו לסתור את הצהרתו הנ"ל של מר שחף, לא בתצהיר
28 מטעם, לא במסגרת חקירתו הנגדית של מר שחף ואף לא בסיכומיהם, ואף מהלך זה מחזק
29 את המסקנה, ביחס לזיקה הנתבעת של הנתבעים 4-5.
30
31 66. עוד אציין, כי מחומר הראיות עולה, כי בחודש 11/2009 הורשעו נתבעים 4-5 בהפעלת האולם
32 דנן, וזאת ללא שהיה בידם רישיון עסק (ראו פסקי הדין שצורפו במסגרת נספח 29 ל-4/ת).
33 כאשר נשאל הנתבע 5 אודות עניין זה השיב: "זה לא נכון בדיוק...אותי הרשיעו שם בלי שאין

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לי עניין אפילו להיתבע... אני לא קשור לנתבעת 2" (בעמ' 16 שורה 24), וזאת על אף שבגור
2 הדין עולה מפורשות, כי: "הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה המיוחסת להם בכתב
3 האישום. הנאשמים הפעילו אולם שמחות ללא שהיה בידם רישיון עסק".
4 משכך, אף ראייה זו מעידה כי לנתבעים 4-5 קיימת זיקה כנטען בתובענה דנן (הפעילו ו/או ניהלו
5 את האולם).
6
7 67. אף לגבי הנתבעת 2 מצאתי כי הוכחה הזיקה הנטענת שבכתב התביעה.
8 ראשית, אף נתבעת זו הואשמה בפסקי הדין הנ"ל, לאחר שהפעילה את האולם ללא רישיון עסק.
9 בנוסף, כעולה מנספח 29 לת/4, הרי שנתבעת זו הגישה תביעה בחודש ינואר 2015 בנוגע לאירוע
10 שהתקיים באולם דנן בשנת 2014. קרי, המדובר בנתבעת חיה וקיימת, ולא נתבעת שאינה פעילה
11 כגרסת הנתבעים.
12 לא למותר להעיר, כי כאשר נשאל הנתבע 5 אודות פסק דין הנ"ל שבו היתה נתבעת 2 כתובעת
13 (בעמ' 16, שורות 15-17) הוא השיב כדלקמן –
14 "זה פס"ד שאני קיבלתי אותו, ענבל אירועים היתה אמורה להזדכות עליו, היות
15 ואני חייב כסף ולא היה לי איך לשלם אז אמרתי לאולמי ענבל בע"מ תקחו את
16 החומר, תשיגו משם מהתביעה, מה שיהיה לכם שמה, לפחות תזכו אתם. התביעה
17 הוגשה על שם הנתבעת 2 כי הייתי חייב להם כסף".
18
19 68. לא רק שמדובר לטעמי בגרסה שאין לה כל תימוכין וביסוס, אלא מדובר בגרסה העומדת
20 בסתירה אל מול הגרסה שהציגו הנתבעים, ולפיה נתבעת זו בכלל חדלה מלהתקיים עוד בשנת
21 2003. שהרי, ככל וחדלה נתבעת זו מלהתקיים כאישות משפטית (לפי שיטתם של הנתבעים, עת
22 הפנו לרישום רשם החברות), ברי שאין היא יכולה להגיש כל תביעה.
23 משכך גם באשר לנתבעת 2 מצאתי, כי היא נתקיימה לגביה זיקה כנטען בכתב התביעה (הפעילה
24 את האולם).
25
26 69. ומכאן לנתבעת 1. ביחס לנתבעת זו הציגו התובעות את נספח 11 לת/4. המדובר הוא במכתב
27 מיום 28.7.09 שנכתב במענה לפנייתם של התובעות, ובו צוין (בין היתר) כדלקמן:
28 "אבקש לפנות לחברה בלבד, החברה תעמוד בהתחייבויותיה.
29 פרטי החברה להלן – מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ח.פ. 3-312676-51...
30 בתודה
31 שמעוני יריב".

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 27785-09-15 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע 5 הכחיש כי הוא שלח את המכתב הנ"ל. הוא העיד כי אינו יודע מי שלח מכתב זה, וכי
2 מדובר במכתב שנשלח על: "נייר רגיל". (ראו בעמ' 16, שורות 10-2).
- 3
- 4 70. כבר עתה אציין, כי מדובר הוא במכתב שנכתב על גבי נייר הלוגו של האולם בצירוף כתובת,
5 מספר הטלפון ומספר הפקס. אין המדובר ב"נייר רגיל" כפי שהעיד הנתבע 5.
6 בנוסף, איני נותן אמון בגרסת הנתבע 5. גרסה זו נסתרה כמה וכמה פעמים.
7 כך למשל בעוד שבתקליטור שצורף כנספח 3 לתצהירו של החוק הודה הנתבע 5, כי הוא הבעלים
8 של האולם, הרי שבתצהירו הצהיר מנגד, כי אין ברשותו מסמך המעיד מי הבעלים של האולם.
9 כך למשל בעוד שהנתבע 5 ציין כי זה לא בדיוק נכון כי הוא הורשע בתיק הפלילי של הפעלת
10 עסק ללא רישיון וכי הוא אינו קשור לנתבעת 2, הרי שמהמסמכים שצורפו (נספח 29 לת/4),
11 עלה בדיוק ההפך, כי הורשע על פי הודאתו וכי הוא קשור בבירור לנתבעת 2.
12 כך למשל כאשר הציגו בפני הנתבע 5 שחור על גבי לבן, פסק דין שבו הנתבעת 2 היתה בו התובעת
13 בגין אירוע שנערך באולם בשנת 2014, הציג הנתבע 5 גרסה ללא כל ביסוס (כפי שפרטתי לעיל),
14 אשר סותרת את הטענה שנטענה בכתב ההגנה, כי נתבעת זו כלל לא פעלה משנת 2003 ואילך.
15
- 16 71. מלבד כל הנ"ל הרי שהנתבעים כפי שצינתי לעיל, כלל לא טרחו להציג בפניי ראיה לעניין העדר
17 פעילותה של נתבעת זו. התנהלות זו בצירוף חוסר האמון בעדותו של נתבע 5, אל מול המסמך
18 שהוצג לי על יד הנתבעות מובילני למסקנה, כי גם לגבי נתבעת זו הוכחה הזיקה הנטענת.
19
- 20 לסיכום – הוכחו בפניי הזיקות הנטענות שבכתב התביעה ביחס לכל אחד ואחד מהנתבעים.
21 מכאן לטענה בדבר אחריותם של נתבעים אלו.
22
- 23 **אחריות הנתבעים:**
- 24
- 25 72. באשר לאחריות הנתבעים, טענו התובעות, כי הנתבעים חבים באחריות להפרת זכויות יוצרים.
26 לטענתן, אחריות **בעלי אולמות** שמחה להפרת זכויות יוצרים הוכרה בפסקי דין רבים אליהם
27 הפנו התובעות בכתב התשובה והן בסיכומים מטעמן. לטענתן, הנתבעים 4-5 בעלי השליטה
28 המלאה באולם ועל הנעשה בו ועל כן הם נושאים באחריות (לרבות אחריות אישית) להפרת
29 הזכויות.
- 30 73. לטענתן, אחריות הנתבעים מוטלת עליהם מכוח סעיף 49 לחוק זכות היוצרים. לטענתן, עוד
31 בימי חוק זכויות יוצרים 1911 פירשו בתי המשפט את הוראותיו של החוק כמקימות לבעלי
32 אולמות שמחה אחריות ישירה להפרת זכויות יוצרים, לאור הרשאה להשמעת מוסיקה

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בחצריהם. לטענתן, החוק החדש חידד עוד יותר את המטריה וקבע, כי אולם שמחה הוא מקום
2 בידור ציבורי המחיל על בעלי אחריות מקום שבו לא הוסדר הרישיון.
3
- 4 74. התובעות הפנו לרע"א 2991/07 אקו"ם נ' קפוצ'ין עסקי מזון. לטענתן, כעולה מפסק דין זה, הרי
5 שבעל/ מנהל תאגיד חב באחריות בגין הפרות התאגיד שבעלותו, משהוכח כי הדבר נעשה
6 לתועלתו הפרטית, שאינה חייבת בהכרח להיות הכנסה כספית. לטענתן, הנתבעים כבעלי מניות
7 בחברה וכמנהלים בפועל באולם, אחראים לנעשה בו.
8
- 9 75. בסיכומיהם התעלמו הנתבעים מסוגיית אחריותם להפרה. הנתבעים אף זנחו את טענותיהם
10 לעניין אחריות תקליטן ו/או בעל השמחה לשאת בתשלומי התגמולים, וכן זנחו את הטענה
11 בדבר "עיקרון האחריות המוגבלת".
12
- 13 76. כפי שהוכח, הנתבעות 1-3 הן אלו שהפעילו את האולם בשנים נשוא התובענה. כן הוכח כי
14 הנתבעים 4-5 היו בעלי האולם ו- "מנהלים בחברה". כמו כן עלה מחומר הראיות בתיק, כי
15 הנתבעת 4 הינה בעלת מניות בנתבעות 1-2 וכי הנתבע 5 הינו בעל מניות בנתבעת 3.
16
- 17 77. התובעות הציגה אסמכתאות מהפסיקה המתייחסות לדין הקודם, קרי לחוק זכויות יוצרים
18 1911. בענייננו נסיבות המקרה דגן מהוות הפרה לעניות דעתי לפי הדין החדש – חוק זכות
19 יוצרים, תשס"ח – 2007 (להלן: "החוק"), אשר קובע בסעיף 49 כדלקמן –
20 **"המרשה לאחר, למטרת רווח, שימוש במקום בידור ציבורי לשם ביצוע פומבי**
21 **של יצירה, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא אם**
22 **כן לא ידע ולא היה עליו לדעת שהביצוע מהווה הפרה כאמור; לעניין זה, "מקום**
23 **בידור ציבורי" – מקום המשמש למופעי בידור ותרבות, לרבות אולם שמחות, גן**
24 **אירועים, מסעדה, בית קפה או מועדון".**
25
- 26 78. בעניין זה אציין, כי הנתבעים כולם כבעלי ומחזיקי אולם השמחות וכן כמפעיליו, הם לענייננו
27 **"המרשה לאחר"**, היינו אותם תקליטנים שהשמיעו יצירות מוגנות במועדים הנ"ל. בספרו של
28 המלומד טוני גרינמן, זכויות יוצרים (מהדורה שנייה, 2008), צוין לגבי יסוד זה, כי באירועים
29 מהסוג המתקיים באולם שמחות מהווה המוסיקה מרכיב חיוני ובלתי נפרד מהאירוע. על כן בעל
30 אולם שמשכיר אותו לצורך עריכת שמחות מתיר לבעלי השמחה להשתמש באולם ולהשמיע
31 יצירות, בין היתר על ידי כך שהוא מרשה למזמין להביא תקליטן או מבצע מטעמו (ראו בעמ'
32 679). לפיכך יסוד זה מתקיים בענייננו.
33

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 "למטרת רווח" – המדובר ברווח שצמח מאותה השמעה הן לתקליטנים עצמם, אך גם למפעילי
2 אולם השמחות הנתבעים דנן. בעניין זה צוין בספרות הנ"ל (בעמ' 682-683), כי הדין הקודם
3 אמנם השתמש במונח – "תועלת פרטית", ברם נראה כי עדיין יהיה נכון לקבוע, כי הרווח אינו
4 חייב להיות רווח כספי ישיר. בעלי אולמות שמחה מפיקים תועלת פרטית מהשמעת מוסיקה
5 במקום, למרות שהתמורה שקיבלו בגין ההשכרה לא יוחסה ישירות להרשאה זו. הסיבה לכך
6 היא, שהשמעת מוסיקה היא חלק חשוב מהאירועים המתקיימים באולמות כאלה, וכי:

7

8 "כשמדובר באולם שמחות, הרי בעל אולם אשר יבקש להשכיר אולם כזה ללא
9 אפשרות להשמעת מוסיקה, ספק רב אם ינחל הצלחה גדולה בעסקיו. טבען של
10 שמחות שהן מלוות במוסיקה, ואם לא תותר השמעת מוסיקה, יש להניח כי בעל
11 האולם יתקשה מאוד בהשכרתו לצורך עריכת שמחות, אם בכלל" (וראו גרינמן בעמ'
12 682-683).

13 דברים אלו מקובלים עליי ואני מאמצם.

14

15 נתקיימו גם יתר סעיף 49 הנ"ל שכן אולם שמחות בא בגדר המונח – "מקום בידור ציבורי"
16 כמשמעו בסעיף 49 הנ"ל. הנתבעים אף לא חלקו כי לא קיבלו הרשאה להשמיע את היצירות
17 המוגנות.

18

19 79. לפיכך, אני קובע, כי הנתבעים הם האחראים בגין אותה הפרת זכויות.

20

21 80. עוד אציין בהקשר זה, כי גם מההגנה הקבועה בסעיף זה, הקובעת – "אלא אם כן לא ידע ולא
22 היה עליו לדעת שהביצוע מהווה הפרה כאמור", לא יכולים הנתבעים להיבנות.

23

24 81. ראשית, הנתבעים לא טענו להגנה שכזו. שנית, הנתבעים אישרו בכתב הגנתם, כי התובעת 1
25 פנתה אל הנתבעת 3 כדי להסדיר את הרישיון. כן אישרו הנתבע 5 בתצהירו כי הוא נפגש עם
26 התובעות בעניין (ראו סעיף 18 לתצהירו שסומן נ/1). יתר הנתבעים טענו בכתב הגנתם כי ככל
27 שלא יתקבלו טענותיהם המקדמיות, הרי שהם מצטרפים להגנת הנתבעים 3 ו-5, ויש לראות
28 בטענותיהם כאילו נטענו על ידי הנתבעות 1-2 ו-4 (ראו סעיף 16 לכתב ההגנה). לפיכך, מדובר
29 בסיטואציה שבה ידעו הנתבעים, כי הביצוע מהווה הפרה כאמור.

30

31

32

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מעשה ההפרה:

- 1
- 2 82. אף לעניין זה סבורני, כי התובעות הוכיחו כי נתקיים מעשה ההפרה – "ביצוע פומבי של
- 3 היצירה" (המוגנת) כדרישת סעיף החוק.
- 4
- 5 83. לעניין זה הוצג בפניי תצהירו של מר שמואל שחף - חוקר פרטי המספק לאקו"ם שירותי מידע
- 6 (להלן: "מר שחף").
- 7
- 8 84. בתצהירו (ת/3) הצהיר מר שחף הנ"ל, כי בחודש ינואר 2011 הוא נתבקש על ידי אקו"ם לבצע
- 9 חקירה באולם, ולאסוף ראיות המוכיחות, כי באולם מושמעות יצירות מוגנות. עוד הצהיר, כי
- 10 ביום 12.1.11 הוא ביקר באולם עם מכשיר הקלטה תקין, וביקרו באולם הוקלט על גבי קלטת.
- 11 באותו מועד נתקיימה באולם מסיבה בריתה של משפחת כהן בנוכחות כ- 100 איש, כאשר
- 12 הושמעה באולם מוסיקה על ידי תקליטן באמצעות ציוד הגברה ורמקולים למופעים.
- 13
- 14 85. עוד הצהיר, כי בחודש ספטמבר 2011 הוא נתבקש על ידי אקו"ם בפעם נוספת לבצע חקירה
- 15 באולם. לפי המוצהר, ביום 18.9.11 הוא ביקר באולם עם מכשיר הקלטה תקין, וביקרו באולם
- 16 הוקלט על גבי קלטת. באותו מועד נתקיימה באולם מסיבת בת מצווה של שילב זיגדון בנוכחות
- 17 כ- 200 איש. הנ"ל הצהיר, כי גם במועד זה נכח באולם תקליטן אשר השמיע מוסיקה באמצעות
- 18 ציוד הגברה ורמקולים למופעים.
- 19
- 20 86. עוד הצהיר מר שחף הנ"ל, כי בחודש יולי 2013 נתבקש שוב על ידי אקו"ם לבצע חקירה נוספת
- 21 באולם ולאסוף ראיות. כמו כן הצהיר, כי ביום 24.7.13 הוא ביקר בפעם נוספת באולם. באותה
- 22 המועד נתקיימה חתונה של ניר גוטליב ולאח עמר בנוכחות כ- 200 איש. גם במועד זה הושמעה
- 23 באולם מוסיקה באמצעות ציוד הגברה ורמקולים למופעים, על ידי התקליטן בשם אבי חדד
- 24 מחברת "צלילי רעננה". לתצהיר צורף תקליטור החקירה.
- 25
- 26 לתצהירו של מר שחף צורפו תקליטורי החקירה (נספחים 1, 4 ו- 5 לתצהירו).
- 27
- 28 87. **בסיכומיהם** טענו הנתבעים, כי התביעה דן מבוססת על חקירתו של החוקר המלאה שקרים
- 29 וסתירות. לטענתם, תחילה העיד החוקר, כי הוא הגיע בצורה אקראית, ברם מתצהירו של
- 30 מתצהירו של מר רז שיריזיאן (ת/4) נאמר "שלחנו חוקר". לטענת הנתבעים, הסתירה מעידה,
- 31 כי החוקר שיקר. כן טענו, כי בתצהירו החוקר מציין כי בסוף ההקלטה הוא אמר – "סוף

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה
בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הקלטה" עם פרטי האירוע, ואילו בהקלטה עצמה הוא כלל לא אמר זאת. מה שמעיד על אי
2 התאמה בין התצהיר לבין התקליטור.
3
4 88. כן טענו, כי החוקר סתר עצמו עת מחד העיד, כי הוא עוקב אחרי הנתבע 5 כבר שנתיים ועל כן
5 הוא מכיר אותו, ומאידך לא ידע לזהות כיצד הוא נראה (בעמ' 9 שורות 16-9 לפרוט'). עוד טענו
6 כי החוקר סתר את עצמו לגבי ידיעתו, כי הנתבע 5 הינו בעל האולם. כן נטען, כי מחד ציין
7 החוקר, כי הוא קיבל אינפורמציה בנוגע לזהות הבעלים והאירוע מאחד העובדים באולם, יחד
8 עם זאת עת נשאל לשמות העובדים העיד כי לא שאל אותם. עוד טענו, כי החוקר הצהיר כי
9 מדובר באירוע של 100 איש, ברם כאשר הוסבר לו כי האולם לא עורך אירוע בפחות מ-150 איש
10 לא ידע מה להשיב. עוד טענו, כי בחקירתו העיד החוקר, כי נתקל בעובד מטבח שיצא מהמטבח
11 אשר אמר לו כי הנתבע 5 הינו הבעלים. לטענתם עדותו אינה מתיישבת עם העובדה, ולפיה
12 הכניסה לעובדי המטבח הינה כניסה אחורית. לטענתם היה מצופה מחוקר ותיק ומנוסה לתעד
13 בפרטי פרטים את חקירתו.
14
15 89. עם זאת, סבורני כי לא נפלה כל סתירה בחקירת החוקר, וחקירת החוקר נמצאה מהימנה
16 בעיניי. ראשית, יש לזכור כי מטרת הגעתו של מר שחף לאולם הייתה לאסוף ראיות המוכיחות,
17 כי באולם מושמעות יצירות מוגנות של אקו"ם (ראו בסעיף 2 לתצהירו). החוקר לא הגיע לאולם
18 על מנת לתשאל עובד כזה או אחר בנוגע לבעלות באולם, וכך לא על מנת לכמת את מספר
19 המשתתפים באירוע כזה או אחר. נתונים אלו הושגו על ידו "על הדרך".
20
21 90. לא למותר להעיר, כי בכל הנוגע לממצאים המהותיים והקרדינלים שעלו מחקירתו של מר שחף
22 (אותם ממצאי החקירה שהעידו כי במועדי החקירה ביצעו הנתבעים ביצוע יצירות מוגנות
23 בפומבי) הרי שהנתבעים התעלמו מהם, והם אף לא חקרו את החוקר כלל בעניין זה. בנוסף,
24 למקרא התצהיר שהוגש מטעמם של הנתבעים ואף למקרא הסיכומים עולה, כי הנתבעים כלל
25 אינם חולקים כי במועדים הנ"ל הושמעו בפומבי יצירות מוגנות של התובעות ולמעשה הם הפרו
26 בפועל את הזכויות.
27
28 91. כך שלא רק שממצאי חקירתו של החוקר (בדבר אותה הפרה נטענת) לא נסתרו על ידי הנתבעים,
29 אלא שהנתבעים למעשה מודים באותה הפרה.
30
31 92. באשר לסתירות אליהן הפנו הנתבעים, הרי שאיני שותף למסקנות הנתבעים.
32

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה
בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

93. בכל הנוגע לטענה כי מחד אמר החוקר, כי הגיע לאולם באקראי ומאידך נאמר בתצהיר מר רז שיריזיאן כי אקו"ם שלחו חוקר, הרי שאין בכך כל סתירה. אין מניעה, כי אקו"ם ישלחו חוקר מטעם לבדוק אם בוצעה הפרה, וכי החוקר יחליט באופן אקראי באיזה יום להגיע. מדובר בעדויות המתיישבות אחת עם השנייה.
94. לגבי הטענה כי מחד אמר החוקר כי מדובר באירוע של 100 איש ומאידך אין האולם נוהג לבצע אירועים של פחות מ-150 איש. הרי שהנתבעים לא הוכיחו כי כך אכן נוהג האולם, ומשכך הם כלל לא הוכיחו את הסתירה הנטענת. כן לא הוכיחו הנתבעים, כי עובדי המטבח באולם יוצאים מדלת האחורית באופן הסותר את עדות החוקר, כי נפגש עם אחד מעובדים אלו באולם עצמו. לגבי זיהוי הנתבע 5 כבעלי האולם, הרי שמהפרוטוקול עולה, כי לא הוצגה לחוקר כל תמונה של הנתבע 5, אלא החוקר נשאל: "ואם אראה לך תמונות..." (בעמ' 9, שורה 14), משכך גם טענה זו לא הוכחה.
- לגבי הטענה, כי החוקר לא זכר איזה לבוש לבשו העובדים שאותם תשאל, הרי שאין המדובר בכשל בתצהירו, ופגיעה במהימנותו של החוקר. כפי שציינתי מטרת ביקורו של החוקר היתה לברר אם מושמעת יצירה מוגנת. לפיכך, מטבע הדברים כאשר אדם נשלח לבצע משימה כלשהי הפרטים הזניחים בדרך להשגת מטרתו ושאותם הוא לא נתבקש לברר אינם זוכים למלוא תשומת ליבו.
95. לאור האמור לעיל הוכח בפניי והנתבעים לא חלקו על כך ולא הראו אחרת, כי במועדי ביקורו של מר שחף הנ"ל הושמעו באולם יצירות מוגנות. עדותו של מר שחף נמצאה אמינה עליי ולא נסתרה.
96. במסגרת ראיותיהן צרפו התובעות אף את תצהיריהם של מר שלמה קוק (סומן ת/2) ושל מר צחי ברהום (סומן ת/1). מצהירים אלו הצהירו, כי הם זיהו את היצירות שהוקלטו על ידי החוקר, תוך העזרות במחשב אקו"ם עליו מצוי כל המידע בדבר הרפרטואר של אקו"ם. הנתבעים ויתרו על חקירתם של המזהים הנ"ל, ולמעשה קיבלו את המוצהר בהם.
97. כמו כן הוצג בפני תצהירו של מר רז שיריזיאן (ת/4) אשר משמש כמנהל מחלקת אולמות באקו"ם. הנ"ל הצהיר בין היתר, כי לאחר שזוהו היצירות על ידי המזהים הנ"ל, נערכה בדיקה במערכת של אקו"ם, אשר העלתה כי מדובר ביצירות השייכות לרפרטואר של התובעות. לתצהירו של הנ"ל צורפו כתבי העברת זכויות היוצרים מהמחברים והקומפוזיטורים לאגודה בה הם חברים וכן טופסי הצהרה של היוצרים אשר הצהירו על כך שמדובר ביצירותיהם (ראו סעיפים 16, 20 ו-25 לתצהירו). כן הוצגו במסגרת התצהיר של מר שיריזיאן תדפיסים

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785-אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המוכיחים, כי המחברים והקומפוזיטורים הנ"ל הם יוצרי היצירות הנ"ל. מר שיריזיאן הנ"ל
2 נחקר על תצהירו וחקירתו נמצאה אמינה עליי.
3
4 98. בסיכומיהם טענו הנתבעים, כי לאורך חקירתו של מר שיריזיאן הנ"ל נמצאו סתירות. לטענתם,
5 בנוגע למספר שאלות שנשאל מר שיריזיאן, הוא הפנה את התשובה ליועציו המשפטיים. כמו כן
6 כאשר נשאל מר שיריזיאן בנוגע למר אמיר בניון (אחד היוצרים שכתב העברה שלו צורף
7 לתצהירו של מר שיריזיאן) כי אמיר בניון תובע את אקו"ם ולפיכך הוא כלל לא מעוניין כי אקו"ם
8 ייגבו בשמו תגמולים, השיב מר שיריזיאן, כי אין לכך שייכות.
9
10 99. אציין כי אין המדובר בסתירות. הנתבעים כלל לא צרפו הוכחה כי במועדים נשוא ההפרה
11 אקו"ם לא היתה בעלת זכויות לפעול בשם היוצר אמיר בניון. כמו כן, תשובה שהינה: "אני
12 חושב שזו שאלה שצריכה להיות מופנית ליועצים המשפטיים" על שאלה שהינה – "למה לא
13 פתחתם תביעות נפרדות לכל אישיות משפטית נפרדת" (ראו סעיף בעמ' 10, שורה 28), הינה
14 תשובה לגיטימית. לפיכך, אני דוחה את טענות הנתבעים בעניין סתירות בחקירת מר שיריזיאן.
15
16 100. לאמור האמור לעיל, אני קובע, כי התובעות הוכיחו שהנתבעים הרשו להשמיע בפומבי ביצוע
17 של יצירות מוגנות. כמו כן הוכיחו כי הן בעלות הזכויות ביצירות המוגנות.
18
19 101. אציין כי בסיכומיהם טענו הנתבעים, כי פעולת התובעות פסולה משום היותה פעולה של גוף
20 מונופוליסטי, המנסה לנצל את המונופולין שלו לצרכים בלתי הוגנים, באופן גס ובוטה, בלא כל
21 התחשבות בצרכי המשתמשים המסוימים ובצרכי הציבור בכללותו, והכל על מנת לכפות על
22 הנתבעים לקבל את רצונותיהם של התובעים ללא מו"מ, וללא כל דיון באשר לחוקיות הדרישות
23 ולמעשה ללא כל פתחון פה.
24
25 102. גם טענה זו איני מקבל. כפי שעולה מחומר הראיות שהוצג על ידי אקו"ם, הרי שפעילותה של
26 אקו"ם עברה את המסננת של הרשות להגבלים עיסקיים, ואף ניתן בעניינה פסק הדין של בית
27 הדין להגבלים עיסקיים בו ניתן לאקו"ם לפעול בהסדר כובל מאושר. למקרא פסק הדין עולה,
28 כי נקבעו מנגנונים רבים לפיקוח על צורת ההתקשרות עם אקו"ם, עם יוצרים ועם מפעילים
29 כדוגמת הנתבעות. הנתבעים לא הוכיחו, כי אקו"ם פעלה במקרה דנן בניגוד לתנאים שאושרו
30 לה. לפיכך הטענה נדחית.
31
32

סעדים:

- 33 103. בסיכומיהן טענו התובעות, כי הן בוחרות בדך של פיצוי סטטוטורי (ראו סעיף 32 לסיכומים).

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 104. התובעות טענו כי הנתבעים ביצעו לפחות 23 הפרות של זכויות יוצרים ביצירות מוגנות בשלושה
3 מועדים נפרדים. לטענתן, מאחר וכל יצירה מהיצירות שהזכויות בהן הופרו נוצרה על ידי
4 יוצרים שונים בזמנים שונים והן בעלות ערך כלכלי עצמאי ונפרד, הרי שכל הפרה זכאית לפיצוי
5 נפרד. התובעות הפנו לפסק הדין בת"א (מחוזי י-ם) 3560/09 אבי ראובני ואח' נ' מפה. לטענתן,
6 בפסק הדין הנ"ל נבחנה פרשנות המונח "כל הפרה", ונקבע כי כאשר מדובר בתביעה לפיצויים
7 סטטוטוריים ביחס ליצירות נפרדות, בעלות ערך כלכלי נפרד, יש לפסוק פיצויים ביחס לכל
8 הפרה של כל יצירה בנפרד, בוודאי כאשר מדובר ביצירות שונות אשר נוצרו על ידי יוצרים שונים
9 בזמנים שונים.
- 10
11 105. לטענת התובעות, הן עמדו בכל התנאים נשוא פסק הדין ראובני הנ"ל, כדי שאותן 23 הפרות
12 יזכו אותן בפיצויים ביחס לכל הפרה בנפרד, בשים לב שמדובר גם ביצירה של אגודה זרה.
13 לטענתן, כל פרשנות אחרת היא משום מתן פרס למפרים חמקניים המזלזלים בדין ובזכויות.
14 עוד טענו התובעות, כי בקביעת הפיצוי יש ליתן משקל גם לשיקול ההרתעת. כן טענו, כי
15 בפסיקת הפיצוי יש להתחשב גם בשיקול ההרתעת. לטענתן, לנתבעים היתה ידיעה ברורה על
16 החובה להסדיר את תשלום התמלוגים.
- 17
18 106. **הנתבעים טענו בסיכומיהם**, כי ככל ובית המשפט יחליט לפסוק כנגדם, אזי יש להתחשב
19 במצבה הבריאותי של הנתבעת 4 אישה בת 86 חולה, מאושפזת לעתים תכופות ללא כל הכנסה.
20 כמו כן יש להתחשב במצבו של הנתבע 5 שהינו בהליך של פשיטת רגל. בנוסף, יש להתחשב
21 בשיהוי שבהגשת התביעה. כמו כן ציינו הנתבעים כי בית המשפט ניסה לא פעם כי הצדדים
22 גייעו לפשרה בתיק, ברם התובעות טענו כי: "עדיף לנו לקבל פסק דין ולא להיפרע ממנו כדי
23 שזה יהיה תקדים לאולמות אחרים". המדובר בחיזוק לטענות הנתבעים בדבר ההתנהגות
24 הבריונית של התובעים.
- 25
26 107. לאור מועד ההפרות חל על ענייננו סעיף 56 לחוק זכויות יוצרים הקובע כדלקמן -
27
28 (א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק
29 לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים
30 חדשים.
- 31 (ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין
32 השאר, שיקולים אלה:
33 (1) היקף ההפרה;
34 (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785-אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (3) חומרת ההפרה;
- 2 (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
- 3 (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
- 4 (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
- 5 (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
- 6 (8) תום לבו של הנתבע.
- 7 (ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים, כהפרה
- 8 אחת.
- 9
- 10 108. בעבר ובהתאם לחוק זכות יוצרים 1911 וסעיף 3א לפקודת זכות יוצרים-1924, בית המשפט
- 11 היה רשאי לפסוק לתובע, ללא הוכחת נזק, "פיצויים בשיעור שלא יפחת מ-10,000 ₪ ולא יעלה
- 12 על 20,000 ₪".
- 13 החוק החדש כאמור ביטל את הרף התחתון, וכן תקרת הרף העליון הועלתה.
- 14
- 15 109. באשר לטענת התובעות, כי יש לראות בכל השמעה של כל אחת מהיצירות הפרה שונה, הרי
- 16 שסבורני כי יש לדחות טענה זו. בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי המבחן הקובע לעניין זה
- 17 הוא לא מספר האקטים המפרים, אלא סוג הזכות שנפגעה, ולכן אין לפסוק פיצוי סטטוטורי
- 18 בגין כל יצירה שהושמעה בפומבי במהלך אירוע אחד (ראו ע"א 592/88 שמעון שגיא נ' עיזבון
- 19 המנוח אברהם ניניו ז"ל, מו(2) 254 (1992) וכן רע"א 4148/09 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים,
- 20 מחברים ומו"לים למוסיקה בע"מ נ' יום טוב (טוביה) חדד (פורסם בנבו, 30.07.2009), כמו כן
- 21 ראו סעיף 56(ג) לחוק שצוין דלעיל).
- 22
- 23 110. לא זו בלבד, הרי שאף התנהלות התובעות עצמן מורה כי אין לראות בכל השמעה כהפרה אחת,
- 24 כפי שניסו לטעון תוך הפניה לת"א (מחוזי י-ם) 3560/09. התובעות אישרו בעצמן, כי הן גבו
- 25 מראש מבעל אולם בגין כל אירוע סך של 180 ₪ + מע"מ לאירוע, והחל משנת 2013 סך של 215
- 26 ₪ + מע"מ לאירוע (ראו סעיף 9, פסקה 2 לתצהירו של מר רז שירזיאן). לאמור התובעות בעצמן
- 27 מודות, כי הן גובות תמלוגים בגין אירוע בודד ללא קשר לכמות היצירות שמנוגנות באותו אירוע
- 28 ולעובדה כי באותו אירוע מושמעות גם יצירות של אגודה זרה.
- 29
- 30 בשל כל אלה מצאתי לדחות את טענת התובעות ולקבוע, כי מדובר בשלושה אירועים בגינם יש
- 31 לקבוע פיצוי.
- 32
- 33 ומכאן לקביעת שיעור הפיצוי.
- 34

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה
בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

111. עיון בפסיקה לגבי השיעור הנוהג בפסיקת פיצויים סטטוטוריים בגין הפרת זכויות יוצרים
במקרים דומים, העלה את תוצאות כדלהלן -
112. בת"א (מחוזי ת"א) 6327-09-11 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' קר ויזן
ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 16.07.2013), מדובר בתביעה לתן צו מניעה קבוע ותשלום פיצויים
בסך של 200,000 ₪, וזאת בשל השמעת יצירות מוקלטות במרפאה שבשליטת הנתבעים
ובניהולם, ללא קבלת הרשאה מהתובעת. המדובר בהשמעת שמונה יצירות מוגנות בשתי
הזדמנויות. בית המשפט שם פסק, כי המדובר בשתי הפרות, וכי יש להעמיד את הפיצוי בגין כל
הפרה על סך של 25,000 ₪ ובסך הכל 50,000 ₪.
113. בת"א (מחוזי ב"ש) 1080/07 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' גני חוות לכיש
בע"מ (פורסם בנבו, 03.12.2009) דובר על השמעת פומבית של יצירות באולם אירועים ללא
רישיון. בית המשפט המחוזי פסק בגין 4 הפרות סך של 80,000 ש"ח.
114. בע"א 2690/10 גני חוות לכיש בע"מ נ' הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ (פורסם
בנבו, 21.12.2011) ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על פסק הדין הנ"ל הופחת סכום הפיצוי
לכדי 50,000 ש"ח.
115. בת"א (מחוזי ת"א) 2433-04 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' מינץ הראל
(פורסם בנבו, 30.05.2010) דובר על השמעת יצירות בבית קפה בשני מועדים שונים. בית המשפט
פסק בגין שתי ההפרות סך של 40,000 ש"ח.
116. בת"א (מחוזי ת"א) 2378-07 הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ נ' החלל המופלא
עד הלום בע"מ (פורסם בנבו, 24.11.2011) - מדובר בתביעה למתן צו מניעה קבוע ולתשלום
פיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים, בשל השמעת יצירות מוקלטות במשחקה. המדובר בהפרה
אחת. בית המשפט פסק סך של 20,000 ש"ח.
117. לסיכום לאור המפורט לעיל הרי שבמוצע פסקו בתי המשפט הנ"ל סך של כ- 20,000 ש"ח לכל
הפרה. יחד עם זאת, לא נעלם מעיני כי ביחס לשלושה מפסקי הדין הנ"ל ניתן הפיצוי בהתאם
לדין הקודם (שעמד על סך מקסימאלי של 20,000 ש"ח).

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785-אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

118. בענייננו מדובר בשלוש הפרות. אציין כי לו היו הנתבעים משלמים תמלוגים בגין כל אירוע אזי היה מדובר בתשלום של 575 ₪ + מע"מ (שני אירועים בשנת 2011 סך של 180 ₪, ועוד אירוע נוסף בשנת 2013 – סך של 215 ₪, ראו סעיף 9 לתצהירו של מר רז שירזיאן).
119. כמו כן בניגוד למקרים שהובאו בפסיקות השונות דלעיל, שם דובר בהשמעת מוסיקה, משחקייה ומרפאה, הרי שבמקרה דנן דובר על השמעה של מוסיקה באולם שמחות. השמעת מוסיקה באולם הוא חלק אינטגרלי ומהותי של פעילות האולם. כפי שעמדתי על כך לעיל, ללא השמעת אותה מוסיקה ספק אם יפעל האולם, ויתקיימו בו אירועים. כמו כן מקום שהמחיר למזמין האולם נקבע לפי מספר המנות המוזמנות, אין בכך לגרוע מהמסקנה שבעל האולם מפיק תועלת פרטית מהשמעת המוסיקה (וראו טוני גרינמן, בעמ' 683).
120. עוד אציין, כי במקרה דנן אין המדובר בנתבעים תמי לב. המדובר בנתבעים שידעו כי הם מפריס זכויות יוצרים. כמו כן מדובר במצב שבו נעשו אל הנתבעים פניות חוזרות ונשנות ואף ניתנו להם הזדמנויות רבות לתקן המצב. בשל כך, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש להעמיד את הפיצוי המגיע לתובעות מאת הנתבעים בגין כל הפרה על סך של 30,000 ₪, ובגין שלוש הפרות על סך של 90,000 ש"ח.
121. בכתב התביעה עתרו התובעות אף לצו מניעה קבוע. התובעות חזרו על מבוקשן אף במסגרת סעיף 1 לסיכומיהן. בעניין זה אציין, כי משהוכחה ההפרה של זכויות היוצרים, זכאיות התובעות למתן צו מניעה קבוע שיאסור על הנתבעים ונגד כל הבאים במקומם או מכוחם או הפועלים בשמם או מטעמם, לעשות כל שימוש ביצירות המוגנות וכן להפר את זכויות היוצרים של התובעות ביצירות במוגנות.
- לסיכום:**
122. דין התביעה להתקבל. ניתן בזה צו מניעה קבוע נגד כל אחד מהנתבעים ונגד כל הבאים במקומם או מכוחם או הפועלים בשמם או מטעמם, האוסר עליהם לעשות כל שימוש ביצירות המוגנות וכן אוסר עליהם להפר את זכויות היוצרים של התובעות ביצירות במוגנות.
123. הנתבעים, ביחד ולחוד, ישלמו לתובעות פיצוי בגין הפרת זכויותיה בשני מועדים שונים בסך כולל של 90,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"א 15-09-27785 אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה
בישראל בע"מ ואח' נ' מריומה ובן עזרא מתן שירותי גבייה ותנועה בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 124. כן ישלמו הנתבעים יחד ולחוד לתובעים הוצאות משפט (לרבות שכ"ט עו"ד) בסכום כולל של
2 20,000 ₪.

3

4

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

5

6

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשע"ט, 25 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

7

יונתן אברהם, שופט

8

9

10

11